

17 septembrie 2026

Deputat în Parlamentul Republicii Moldova

Către:

Doamna Daniella MISAIL-NICHITIN

Ministra Afacerilor Interne a Republicii Moldova

Email: secretariat@mai.gov.md

de la deputații

Fracțiunii parlamentare "Partidul Nostru"

Stimată Doamnă Ministră,

În ultima perioadă, în spațiul public au fost mediatizate mai multe cazuri privind presupuse acte de violență în familie, inclusiv cazuri în care ar fi fost implicați angajați ai instituțiilor statului sau persoane care dețin funcții publice.

Unul dintre aceste cazuri este cel referitor la șeful Direcției ordine publică din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Mihail Crivorucenco, în privința căruia în spațiul public au apărut acuzații privind presupuse acte de violență în familie, precum și informații despre existența unor măsuri de protecție.

Fără a anticipa rezultatele verificărilor sau a ne pronunța asupra vinovăției vreunei persoane, considerăm că acest caz evidențiază o problemă mai largă și importantă pentru societate: **lipsa unei comunicări publice clare și suficiente cu privire la modul în care autoritățile reacționează la cazurile de violență în familie și, în special, la rezultatele concrete ale verificărilor și ale procedurilor întreprinse.**

În lipsa unor informații oficiale, complete și comunicate la timp de către instituțiile competente, spațiul informațional este ocupat de informații fragmentare, relatări din presă, rețele sociale, declarații ale persoanelor implicate și alte surse care nu întotdeauna permit publicului să distingă între fapte constatate, acuzații, informații neverificate și rezultate oficiale.

Această lipsă de transparență nu contribuie la protejarea prezumției de nevinovăție și nici la consolidarea încrederii în instituțiile statului. Dimpotrivă, ea poate alimenta confuzia și poate determina o parte a societății să își formeze concluzii înainte ca autoritățile competente să prezinte rezultatele verificărilor.

Problema nu se limitează la un singur caz.

În spațiul public au fost discutate și alte cazuri grave de violență împotriva femeilor, inclusiv **cazul Vartic și cazul de la Măgdăcești**, precum și alte situații care au generat o preocupare publică semnificativă. În unele dintre aceste cazuri, informațiile

despre evoluția anchetelor, acțiunile întreprinse de autorități și rezultatele concrete ale procedurilor sunt fie limitate, fie nu sunt comunicate într-o manieră care să permită societății să înțeleagă clar ce măsuri au fost întreprinse și care a fost rezultatul acestora.

În consecință, apare o problemă de **transparență instituțională sistemică**.

Atunci când autoritățile nu comunică suficient despre rezultatele concrete ale intervențiilor, verificărilor și anchetelor, se creează un spațiu în care lipsa informației este înlocuită de presupuneri. În aceste condiții, societatea poate ajunge să perceapă că anumite cazuri sunt ignorate, tergiversate sau chiar mușamalizate, chiar și atunci când autoritățile au întreprins anumite acțiuni, dar nu le-au comunicat public în mod corespunzător.

Considerăm că **transparența nu presupune divulgarea datelor cu caracter personal, a informațiilor protejate de lege sau a elementelor care ar putea prejudicia o anchetă în desfășurare**. Ea presupune însă ca instituțiile statului să explice, în limitele legii, ce s-a întreprins, care este statutul procedural al unui caz, ce instituție este responsabilă de examinare și, după finalizarea procedurilor, care au fost rezultatele și ce măsuri au fost dispuse.

Această necesitate este cu atât mai importantă atunci când în asemenea cazuri sunt implicați angajați ai Poliției sau ai altor structuri ale MAI. Calitatea de angajat al sistemului nu poate determina nici un tratament privilegiat, nici o prezumție de vinovăție, însă impune existența unor garanții suplimentare de imparțialitate, verificare independentă și transparență instituțională.

Totodată, în cazurile în care sunt implicați copii, este necesar ca autoritățile să comunice, fără divulgarea identității sau a altor date protejate, dacă au fost întreprinse măsurile necesare pentru evaluarea și protecția acestora.

În acest context, **solicităm Ministerului Afacerilor Interne:**

1. Să comunice dacă, în cazul menționat în spațiul public privind Mihail Crivorucenco, a fost dispusă o anchetă sau o verificare de serviciu, data inițierii acesteia, autoritatea sau subdiviziunea care o efectuează, obiectul verificării și termenul procedural aplicabil;

2. Să comunice ce măsuri au fost întreprinse pentru asigurarea imparțialității verificării și excluderea oricărui conflict de interese sau a oricărei influențe instituționale;

3. Să comunice, în limitele prevăzute de lege, dacă MAI, IGP sau INSP au fost informate cu privire la existența unor ordonanțe de protecție în privința unui angajat al sistemului și ce măsuri instituționale au fost întreprinse în acest context;

4. Să informeze dacă autoritatea tutelară competentă a fost sesizată în situațiile în care au fost implicați sau expuși copii și dacă a fost efectuată evaluarea riscului pentru aceștia;

5. Să comunice dacă există, la nivelul MAI, o procedură obligatorie de raportare și examinare la nivel central a cazurilor de violență în familie în care este vizat un angajat al Poliției sau al unei subdiviziuni a MAI și, în cazul existenței acesteia, să prezinte principalele reguli ale procedurii;

6. Să prezinte, în formă anonimată, date statistice pentru anii 2024 – 2026 privind cazurile în care angajați ai MAI sau ai subdiviziunilor sale au fost vizați de ordonanțe de protecție ori sesizări privind violența în familie, inclusiv numărul

verificărilor de serviciu inițiate și rezultatele acestora, în măsura în care aceste date pot fi comunicate legal;

7. Să comunice care este politica instituțională a MAI privind informarea publicului despre cazurile de violență în familie de rezonanță publică și despre rezultatele procedurilor desfășurate, cu respectarea legislației privind datele cu caracter personal și secretul anchetei;

8. Să comunice dacă MAI dispune de un mecanism prin care, după finalizarea unei anchete sau verificări, societatea este informată despre rezultatul acesteia și despre măsurile întreprinse, atunci când asemenea informații pot fi făcute publice;

9. Să prezinte informații, în limitele legii, cu privire la modul în care MAI asigură comunicarea publică în cazurile grave de violență în familie care au generat o atenție publică deosebită, inclusiv în situațiile în care în spațiul public au fost vehiculate informații contradictorii;

10. Să examineze oportunitatea instituirii unui mecanism mai clar și uniform de comunicare publică privind stadiul și rezultatul cazurilor de violență în familie, astfel încât informațiile oficiale ale autorităților să nu fie înlocuite în spațiul public de speculații, informații neverificate sau interpretări.

Considerăm că lupta împotriva violenței în familie nu poate fi eficientă fără încrederea societății în instituțiile care au obligația de a preveni, investiga și sancționa asemenea fapte.

Transparența instituțională este importantă nu doar pentru opinia publică, ci și pentru protejarea victimelor, pentru respectarea drepturilor persoanelor vizate de acuzații și pentru consolidarea încrederii în organele de drept.

Atunci când autoritățile comunică doar despre existența unui caz, dar nu și despre măsurile întreprinse și rezultatul acestuia, rămâne un spațiu informațional care este rapid ocupat de zvonuri, interpretări și concluzii formulate în baza unor informații incomplete.

Solicităm ca răspunsul inițial privind măsurile deja dispuse să ne fie comunicat în cel mai scurt termen posibil, iar răspunsul complet – în termenul prevăzut de lege.

Cu stimă,

Deputați în Parlament,
Membrii Frațiunii parlamentare "Partidul Nostru"